

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 267.425 van 24 juli 2026
in de zaak A. 248.531/XIV-40.218**

In zake: de NV V.M.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Geoffrey Ninane en Manoël De Keukelaere
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpssteenweg 181, bus 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nathanaëlle Kiekens, Leen De Vuyst en
Natan Vermeersch
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV V.S.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stijn Verbist en Joke Derwa
kantoor houdend te 2560 Kessel
Torenvenstraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 juli 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris, van 18 juni 2026, waarbij perceel 1 van de overheidsopdracht ‘2025 R3 024’ met betrekking

tot een meerjarige raamovereenkomst voor leveringen inzake de aankoop van zichtbaar te dragen beschermingselementen ‘GBOR’ ten behoeve van de Geïntegreerde Politie, gestructureerd op twee niveaus, en de politiescholen, niet aan verzoekster, maar aan de nv V.S. wordt gegund.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 6 juli 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en het administratief dossier ingediend.

Met een verzoekschrift van 13 juli 2026 heeft de nv V.S. gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 juli 2026, om 11.00 uur.

Staatsraad Jurgen Neuts heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lisa Yona Costa, die *loco* advocaten Geoffrey Ninane en Manoël De Keukelaere verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Leen De Vuyst, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Joke Derwa, die verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

Auditeur Anke Meskens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De Federale Politie schrijft op 28 mei 2025 een overheidsopdracht uit voor leveringen met als voorwerp het sluiten van een “meerjarige raamovereenkomst van leveringen voor de aankoop van zichtbaar gedragen beschermingselementen GBOR [‘genegotieerd beheer van de openbare ruimte’] ten voordele van de Geïntegreerde Politie, gestructureerd op twee niveaus, en de politiescholen”.

3.2. Als plaatsingsprocedure wordt gekozen voor een openbare procedure.

De opdracht wordt nationaal en Europees bekendgemaakt.

3.3.1. De opdracht is onderworpen aan het bestek met referentie ‘Procurement nr. 2025 R3 024’.

Ze bestaat uit twee percelen: perceel 1 betreft ‘zichtbaar gedragen beschermingselementen GBOR’ en perceel 2 ‘zichtbaar gedragen beschermingselementen GBOR voor ruiter’.

Perceel 1 omvat tien posten en twee toegestane opties.

Deze posten zijn: (1) beschermingsvest (met bovenarmbescherming); (2) paar voorarmbeschermingen; (3) paar scheenbeenbeschermingen; (4) paar dijbeenbeschermingen; (5) kruisbescherming; (6) transportzak; (7) elementen van de visuele identiteit; (8) houder voor

collectieve spray; (9) houder voor (korte en lange) wapenstok GBOR en (10) houder voor traangasgranaat 56 mm.

De twee toegestane opties zijn: (1) bevestigingsriemen (ter vervanging en in buitenmaat) en (2) paar bovenarmbeschermingen.

3.3.2. In punt ‘8. Gunningscriteria’ van het bestek wordt onder meer wat perceel 1 betreft, bepaald dat “de hierna vermelde criteria, met hun respectievelijke weging, de criteria [vormen] ter bepaling van de inschrijver die de economisch meest voordelige regelmatige offerte indient”:

“

RANG 1		RANG 2	
Prijs	25		
Prijs – toeslag kleine hoeveelheden (maximum 10%)	5		
Operationeel aspecten	43	Bewegingsvrijheid - ergonomie	13
		Comfort – warmtegevoel	9
		Eenvoudig aan te trekken en aan te passen (gebruiksgemak)	6
		Bescherming	4
		Weerstand tegen molotovcocktail	4
		Transportzak	3
		Weerstand tegen corrosieve producten	2
		Gebruik van houders	2
Mechanische kenmerken	16	Slagvastheid (VPAM)	12
		Weerstand tegen steken	4
Ingediende toegestane opties	4	Bevestigingsriemen (ter vervanging en in buitenmaat)	2
		Paar bovenarmbescherming	2
Standaardmaten	3	Matensysteem	3
Waarborg (posten 1, 2, 3, 4 en 5)	4		

[...]

(2) Het criterium ‘waarborg’ zal berekend worden als volgt:

- perceel 1: 20% voor post 1, 20% voor post 2, 20% voor post 3, 20% voor post 4 en 20% voor post 5.”

3.4. Op 18 juni 2025 vindt een “voorafgaande informatiesessie” plaats, waarvoor de kandidaat-inschrijvers de mogelijkheid krijgen om vooraf

vragen over de betrokken opdracht aan de aanbestedende overheid te stellen. Van deze informatievergadering wordt een proces-verbaal opgesteld.

Tevens wordt voorzien in een digitaal ‘forum’ waarop tot 25 augustus 2025 “bijkomende vragen” aan de aanbestedende overheid kunnen worden gesteld.

3.5. Voor perceel 1 dienen drie kandidaten, waaronder verzoekster en de tussenkomende partij, een offerte in.

3.6. Op 18 juni 2026 beslist de verwerende partij over de gunning van perceel 1 van de betrokken opdracht.

Alleen de offertes van verzoekster en de tussenkomende partij worden regelmatig bevonden. De beoordeling ervan aan de hand van de onderscheiden (sub)gunningscriteria leidt tot een eindscore van 57,51 punten voor de offerte van de tussenkomende partij en 56,20 punten voor de offerte van verzoekster. Beslist wordt om “de offerte van [verzoekster] niet te kiezen” en de opdracht te gunnen aan de tussenkomende partij.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Tussenkomenst

4. De nv V.S. blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg is er grond om haar verzoek tot tussenkomst in te willigen.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

5. Verzoekster heeft op 22 juli 2026, daags vóór de terechtzitting, een zogenaamde pleitnota ingediend “in antwoord op de nota met opmerkingen van de tegenpartij en het verzoekschrift tot tussenkomst”.

6. De verwerende partij en de tussenkomende partij vragen om deze pleitnota uit het debat te weren.

7. De procedureregeling voorziet niet in de neerlegging van een dergelijke nota, zodat ze niet als een procedurestuk in aanmerking mag worden genomen. In zoverre de pleitnota de neerslag vormt van het pleidooi ter terechtzitting van verzoekster, wordt ze wel als een loutere inlichting in overweging genomen.

VI. Verzoek tot vertrouwelijke behandeling van bepaalde stukken

8. Verzoekster en de verwerende partij vragen om de vertrouwelijke behandeling van bepaalde door hen neergelegde stukken die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduiden en waarbij zij de redenen opgeven waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vragen.

Er zijn geen gronden aangevoerd door de partijen om het aangevoerde vertrouwelijk karakter ervan, althans in deze fase van het geding, te lichten. De Raad van State mag overigens deze stukken in zijn beoordeling betrekken.

VII. Ontvankelijkheid van de vordering

9. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om uitspraak te doen over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie. Een

onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zouden alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarde voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld is, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VIII. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

10. Krachtens artikel 17, §§ 1, 5 en 6, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gelezen in samenhang met de artikelen 15 en 31 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’, moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling of een klaarblijkelijke onwettigheid wordt aangevoerd.

IX. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

11. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, “de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie”, “de algemene rechtsbeginselen van gelijke behandeling van inschrijvers, zorgvuldigheid, bekendmaking, transparantie en mededinging”, de artikelen 4, 66, 81 en 125 van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’ (“overheidsopdrachtenwet”), artikel 65 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 ‘plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren’ (“koninklijk besluit plaatsing 2017”), de artikelen 4, 5 en 8 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en

concessies' ("wet van 17 juni 2013"), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 'betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen' ("formelemotiveringswet"), "het algemene rechtsbeginsel inzake de interne en externe motivering van administratieve rechtshandelingen", "de kennelijke beoordelingsfout" en het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

Verzoekster vat haar middel als volgt samen:

"In het middel wordt aangevoerd dat verwerende partij, de auteur van de bestreden beslissing, de inschrijvers niet op gelijke voet heeft behandeld en de in het middel genoemde beginselen en bepalingen heeft geschonden bij de beoordeling van de gunningssubcriteria 'gebruik van houders' en 'matensysteem'.

Voor deze subcriteria kreeg de [tussenkomen de partij] namelijk, in tegenstelling tot wat blijkt uit het beoordelingsschema dat verwerende partij zelf had vastgesteld, een score van 6/10 toegekend, terwijl [haar] beoordeling slechts 'voldoende' was (het cijfer 6/10 wordt immers alleen toegekend voor subcriteria waarbij de beoordeling door verwerende partij als 'goed' wordt aangemerkt).

Toen verzoekster echter voor de beoordeling van andere subcriteria dezelfde beoordeling 'voldoende' kreeg, kreeg zij een score van 2/10 toegekend volgens het beoordelingsschema dat verwerende partij zelf had vastgesteld.

Bijgevolg zijn de offertes van de inschrijvers niet op gelijke voet en volgens hetzelfde beoordelingsschema beoordeeld, waarbij de subcriteria met betrekking tot de [tussenkomen de partij] te hoog zijn gewaardeerd in vergelijking met de subcriteria waarvoor verzoekster dezelfde beoordeling 'voldoende' heeft gekregen.

In ieder geval maakt de motivering van het bestreden besluit niet duidelijk waarom verwerende partij aan de [tussenkomen de partij] een score van 6/10 heeft toegekend in plaats van 2/10."

Vervolgens wijst verzoekster erop dat de beginselen van gelijke behandeling van inschrijvers en van non-discriminatie, zorgvuldigheid, transparantie en mededinging vereisen dat een aanbestedende overheid de inschrijvers met voldoende nauwkeurigheid in kennis stelt van alle elementen waarmee zij rekening wil houden om de economisch meest voordelige offerte te bepalen en van het relatieve belang ervan, zodat deze inschrijvers hun offerte op een zinvolle wijze kunnen opstellen. Artikel 81 van de overheidsopdrachtenwet

verplicht een aanbestedende overheid ertoe alle (sub)gunningscriteria te wegen en in de aanbestedingsdocumenten voldoende nauwkeurig alle elementen te specificeren waarmee zij rekening wil houden om de economisch meest voordelige offerte te identificeren.

Volgens verzoekster blijkt uit de bestreden beslissing dat de aanbestedende overheid de subgunningscriteria voor haar offerte en deze van de tussenkomende partij heeft beoordeeld op grond van een beoordelingsschema dat erop neerkomt dat een ‘aanvaardbare’ offerte bedacht wordt met een score van 0 punten op 10, een ‘bevredigende’ offerte met 2 punten op 10, een ‘vrij goede’ offerte met 4 punten op 10, een ‘goede’ offerte met 6 punten op 10 en een ‘uitstekende’ offerte met 10 punten op 10.

Verzoekster betoogt dat het voormelde beoordelingsschema niet werd nageleefd voor de subgunningscriteria ‘gebruik van steunen’ (*versta*: ‘gebruik van houders’) en ‘matensysteem’. Zij doet gelden dat de beoordeling van de aanbestedende overheid voor deze beide subgunningscriteria voor de offerte van de tussenkomende partij ‘voldoende’ luidt, terwijl haar telkens een score van 6 punten op 10 werd toegekend. Nochtans komen alle andere beoordelingen ‘voldoende’ overeen met een score van 2 punten op 10, zo stelt verzoekster. Ter vergelijking, refereert verzoekster aan de beoordeling van het subgunningscriterium ‘eenvoudig aan te trekken en aan te passen’ bij de tussenkomende partij en de eigen score voor de subgunningscriteria ‘transportzak’ en ‘gebruik van houders’.

Aldus heeft de tussenkomende partij voor het subgunningscriterium ‘gebruik van houders’ een score van 1,2 punten op 2 behaald, terwijl zij volgens het beoordelingsschema slechts een score van 2 punten op 10 verdiende, wat overeenstemt met een resultaat van 0,4 op 2.

Wat het subgunningscriterium ‘matensysteem’ betreft, laat verzoekster verstaan dat de tussenkomende partij een score van 1,8 punten op 3 behaalde, terwijl zij volgens het beoordelingsschema slechts een score van 2 punten 10 – ofwel 0,6 op 3 – mocht krijgen.

Dat betekent, steeds volgens verzoekster, dat de totaalscore van de tussenkomende partij met twee punten (0,8 en 1,2) moet worden verminderd tot 55,51 punten – terwijl verzoekster een totaal van 56,2 punten behaalde en dus als eerste moest worden gerangschikt.

Verzoekster is van oordeel dat de verwerende partij de twee overgebleven inschrijvers niet op gelijke voet heeft behandeld, aangezien zij voor hen het beoordelingsschema op een verschillende wijze heeft toegepast. Zij meent dat de verwerende partij evenmin de richtlijnen heeft nageleefd die zij zichzelf had opgelegd bij de beoordeling van de subgunningscriteria en heeft nagelaten een daadwerkelijke vergelijking van de offertes van de inschrijvers te maken.

Tot slot, zo argumenteert verzoekster, blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing niet waarom aan de tussenkomende partij een score van 6 punten op 10 werd toegekend voor de voormelde subgunningscriteria, terwijl haar aanbod op die punten slechts als ‘voldoende’ werd beoordeeld.

Beoordeling

12. Met dit middel bekritiseert verzoekster, wat de subgunningscriteria ‘gebruik van houders’ en ‘matensysteem’ betreft, níét dat de beschrijvende evaluaties van de beide offertes niet deugdelijk zijn, noch dat voor háár offerte een onjuiste score werd toegekend, maar wel – en slechts – dat de verwerende partij de offerte van de tussenkomende partij bij de puntentoekenning onjuist heeft gewaardeerd.

Zij meent dat de voormelde twee subgunningscriteria, hoewel zij ten aanzien van de tussenkomende partij slechts als ‘voldoende’ zouden zijn beoordeeld, ten onrechte met een score van 6 punten op 10 werden bedacht.

13.1. Met haar uiteenzetting van het middel geeft verzoekster op het eerste gezicht blijk ervan zéér wel op de hoogte te zijn van de waarderingsschaal waarvan de verwerende partij zich bij de beoordeling van een aantal (sub)gunningscriteria – waaronder de twee die verzoekster thans ter discussie stelt – heeft bediend.

13.2. Deze waarderingsschaal dient zich aan als volgt.

De beoordeling van de meeste (sub)gunningscriteria gebeurt door middel van een beschrijvende evaluatie waarin de verdiensten of gebreken van de offertes worden toegelicht. Dit leidt vervolgens tot één van de hiernavolgende kwalificaties, die op hun beurt resulteren in een score van 0 tot 10 punten op 10: de kwalificatie ‘aanvaardbaar’ levert 0 punten op 10 op, ‘bevredigend’ staat voor 2 punten op 10, ‘vrij goed’ geeft een resultaat van 4 punten op 10, ‘goed’ is 6 punten op 10 waard, ‘zeer goed’ betekent 8 punten op 10 en ‘uitstekend’ resulteert in een score van 10 punten op 10.

Deze scores op 10 worden vervolgens herleid naar het relatieve gewicht – óók uitgedrukt in punten – dat in het bestek aan het betrokken (sub)gunningscriterium is gegeven.

14. Het subgunningscriterium ‘gebruik van houders’ – onderdeel van het gunningscriterium ‘operationele aspecten’ – is voor de offerte van de tussenkomende partij in de bestreden beslissing als volgt beoordeeld:

“Het beschermingsvest is voorzien van een heel uitgebreid MOLLE-systeem. Er wordt gebruik gemaakt van de volledige oppervlakte van het vest. Er is dus meer plaats om de houders te plaatsen.

De houders zijn gemaakt uit een materiaal dat zijn vorm voldoende behoudt waardoor het gemakkelijker is om de granaten en de spray terug te plaatsen met één hand.

Alle houders kunnen voldoende stevig worden bevestigd, waardoor deze niet kunnen losgerukt worden.

Alle houders beschikken over een degelijk sluitsysteem dat verhindert dat het materiaal eruit kan vallen.

De offerte wordt als goed beoordeeld. De offerte krijgt 6/10.”

15. Wat het subgunningscriterium ‘matensysteem’ betreft, luidt de beoordeling door de verwerende partij van de offerte van de tussenkomende partij als volgt:

“Het beschermingsvest is uniseks. Gezien het beschermingsmateriaal bestaat uit beweegbare structuren stelt zich geen enkel probleem ter hoogte van de borst bij de vrouwelijke testpersoon.

Het beschermingsvest is beschikbaar in acht maten (XXS tem XXXL).

Het aangeboden matengamma is dus uitgebreider dan bij offerte 2, vooral bij de mannen (2 extra maten). Een mannelijke testpersoon van 188 cm kreeg maat Large toebedeeld. Er is dus nog veel marge voor personen die nog groter zijn. Er is geen enkel probleem om personen tot 200 cm uit te rusten zonder negatieve impact op het beschermde lichaamsoppervlak.

Ook voor de overige BE is het matengamma voldoende uitgebreid. Hierbij komt het matengamma overeen met de andere regelmatige offerte.

De offerte wordt als goed beoordeeld. De offerte krijgt 6/10.”

16. Anders dan verzoekster het ziet, blijkt de offerte van de tussenkomende partij voor de twee voormelde subgunningscriteria *prima facie* niet als ‘voldoende’, maar als ‘goed’ te zijn beoordeeld.

Dat die kwalificatie overeenstemt met een cijfer van 6 punten op 10, lijkt verzoekster niet te betwisten.

17. Voor zover verzoekster zou bedoelen dat in de hiervóór aangehaalde beschrijvende evaluaties enkele keren de term ‘voldoende’ voorkomt – “[d]e houders zijn gemaakt uit een materiaal dat zijn vorm voldoende behoudt”, “[a]lle houders kunnen voldoende stevig worden bevestigd” en “voor de overige BE is het matengamma voldoende uitgebreid” – en dat de toegekende scores van

telkens 6 punten op 10 daarmee niet in overeenstemming zijn, valt de Raad van State haar vooralsnog niet bij. Immers, met die ‘voldoendes’ wordt, zo lijkt, geenszins verwezen naar of aansluiting gezocht bij de waarderingsschaal zoals die *sub* 13.2 is toegelicht. Integendeel, *in fine* van de beide beoordelingen wordt uitdrukkelijk gesteld dat de offerte op dat vlak als ‘goed’ wordt beoordeeld.

Een dergelijk standpunt lijkt bovendien des te minder vol te houden, nu blijkt dat over verzoeksters offerte voor het subgunningscriterium ‘matensysteem’ wordt geoordeeld dat voor de vrouwelijke politiepersoneelsleden een “voldoende uitgebreid matengamma” beschikbaar is en dat ook “[v]oor de overige BE [*versta*: beschermingselementen] het matengamma voldoende uitgebreid [is]”, terwijl haar offerte op dat vlak (slechts) ‘aanvaardbaar’ wordt bevonden en dus géén punten oplevert. Díé beoordeling betwist verzoeker op het eerste gezicht dan weer niet.

18. Nu voorshands wordt aangenomen dat verzoekster met het middel vertrekt vanuit de verkeerde vooronderstelling dat de offerte van de tussenkomende partij voor de twee voormelde subgunningscriteria als ‘voldoende’ werd beoordeeld, moet worden geoordeeld dat het middel feitelijke grondslag mist.

Daargelaten of verzoekster voor alle door haar aangevoerde rechtsregels en beginselen voldoende duidelijk uiteenzet op welke wijze de bestreden beslissing die rechtsregels en beginselen heeft geschonden, dient het middel alleen al om de voormelde reden als niet-ernstig te worden verworpen.

19.1. Wat verzoekster nog ter terechtzitting doet gelden, lijkt aan die conclusie geen afbreuk te doen.

19.2. Voor zover zij aldaar aanvoert dat de voormelde evaluatiemethode – de waarderingsschaal – niet is vastgelegd in het bijzonder bestek en evenmin anderszins aan de kandidaat-inschrijvers ter kennis is gebracht,

moet haar worden tegengeworpen dat zij op het eerste gezicht een nieuwe wending aan het middel geeft. Daargelaten of verzoeksters zienswijze steek houdt, lijkt zij die kritiek echter reeds in haar verzoekschrift te hebben kunnen aanvoeren. Met laattijdig aangevoerde middelen vermag de Raad van State geen rekening te houden.

19.3. Dat de “weging” pas achteraf werd vastgesteld, zoals zij eveneens ter terechtzitting betoogt, lijkt dan weer te worden tegengesproken door het administratief dossier. De verwerende partij heeft *prima facie* reeds op 11 maart 2025 haar goedkeuring gehecht aan de voormelde waarderingsschaal, terwijl de overheidsopdracht op 28 mei 2025 is uitgeschreven.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

20. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, “de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie”, “de algemene rechtsbeginselen van gelijke behandeling van inschrijvers, van zorgvuldigheid, openbaarheid, transparantie en mededinging”, de artikelen 4, 66, 81 en 125 van de overheidsopdrachtenwet, artikel 65 van het koninklijk besluit plaatsing 2017, de artikelen 4, 5 en 8 van de wet van 17 juni 2013, de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet, “het algemene rechtsbeginsel betreffende de interne en externe motivering van bestuurshandelingen”, “de bevoegdheidsoverschrijding”, “de kennelijke beoordelingsfout”, het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* en de artikelen 8 en 16 van het bijzonder bestek.

Verzoeksters samenvatting van het middel leest als volgt:

“In het middel wordt aangevoerd dat de aanbestedende overheid de twee garanties met betrekking tot de posten 1 tot en met 5 van perceel 1 niet

heeft beoordeeld overeenkomstig de in het bijzonder bestek vastgestelde criteria, en dit zonder enige motivering ter zake (schending van het beginsel van openbaarheid en transparantie, van de artikelen 66 en 81 van de wet van 17 juni 2016 betreffende overheidsopdrachten, van artikel 65 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 betreffende plaatsing van overheidsopdrachten in de klassieke sectoren, van de artikelen 4, 5 en 8 van de wet van 17 juni 2013 betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuursbesluiten, het algemene rechtsbeginsel inzake de interne en externe motivering van bestuurshandelingen, het beginsel *‘patere legem quam ipse fecisti’* en de artikelen 8 en 16 van het bijzonder bestek).

Bovendien heeft verwerende partij – de auteur van de bestreden beslissing – een rekenfout gemaakt bij de eindscore die aan de [tussenkomen de partij] is toegekend voor het criterium met betrekking tot de waarborg. Uit de toepassing van de door de aanbestedende overheid vastgestelde berekeningsformule blijkt immers dat de [tussenkomen de partij] een eindscore van 2/4 had moeten krijgen, in plaats van 4/4 (schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie, de algemene rechtsbeginselen van gelijke behandeling van inschrijvers, zorgvuldigheid en mededinging, de artikelen 4 en 125 van de wet van 17 juni 2016 betreffende overheidsopdrachten, machtsmisbruik en een kennelijke beoordelingsfout).”

Verzoekster betoogt dat in de bestreden beslissing de twee door de inschrijvers aan te bieden waarborgen niet zijn beoordeeld, wat nochtans in het bestek is voorzien. De verwerende partij heeft zich beperkt tot de beoordeling van de waarborg met betrekking tot de beschermingselementen en heeft de waarborg met betrekking tot de beschermende kenmerken van het materiaal niet in haar beslissing betrokken. De bestreden beslissing bevat volgens verzoekster geen motivering die rechtvaardigt waarom werd afgeweken van de gunningscriteria die in het bestek zijn vastgesteld. Bijgevolg kon de verwerende partij de offertes niet vergelijken. Zij heeft een beslissing genomen zonder volledige kennis van zaken.

Bovendien, zo gaat verzoekster voort, heeft de verwerende partij een “kennelijke beoordelingsfout” gemaakt bij de berekening van de eindscore voor het gunningscriterium ‘waarborg’. Verzoekster erkent dat de voorgeschreven

formule voor haar offerte correct werd toegepast. Volgens verzoekster is aan de tussenkomende partij evenwel ten onrechte een score van 4 punten op 4 toegekend, terwijl háár berekeningen slechts een resultaat van 2 punten op 4 oplevert. Voor verzoekster is het onmogelijk om uit de bestreden beslissing af te leiden hoe de verwerende partij aan een resultaat van 4 punten op 4 is gekomen.

Beoordeling

21. Verzoekster acht zich in dit middel vooreerst gegriefd omdat de verwerende partij bij de beoordeling van het gunningscriterium ‘waarborg’ alleen is uitgegaan van de aangeboden waarborg voor de beschermingselementen en deze voor de beschermende eigenschappen van het materiaal niet in haar beslissing heeft betrokken.

Bovendien is verzoekster van oordeel dat de formule om de score voor dit gunningscriterium te berekenen, bij de beoordeling van de offerte van de tussenkomende partij foutief is toegepast.

22. Het gunningscriterium ‘waarborg’ wordt in de bestreden beslissing als volgt beoordeeld:

“2.4.5 Criterium ‘Waarborg (posten 1, 2, 3, 4 en 5)’ (4 punten)

Zoals vermeld in punt 16.b van het bestek: ‘De beschermingselementen (van posten 1 t.e.m. 5 en toegestane optie 2 van perceel 1) zullen gedurende een minimale periode van twee (2) jaar gewaarborgd zijn, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal van volledige voorlopige oplevering. Elke bijkomende termijn die toegekend wordt, zal vermeld worden in de offerte en zal in aanmerking genomen worden bij de keuze van de opdrachtnemer.’

De [tussenkomende partij] biedt de volgende waarborgstermijnen aan:

- post 1: beschermingsvest (met bovenarmbescherming): 10 jaar;
- post 2: paar voorarmbeschermingen: 5 jaar;
- post 3: paar scheenbeenbeschermingen: 5 jaar;
- post 4: paar dijbeenbeschermingen: 5 jaar;
- post 5: kruisbescherming: 5 jaar.

[Verzoekster] biedt de volgende waarborgstermijnen aan:

- post 1: beschermingsvest (met bovenarmbescherming): 2 jaar;

- post 2: paar voorarmbeschermingen: 2 jaar;
- post 3: paar scheenbeenbeschermingen: 2 jaar;
- post 4: paar dijbeenbeschermingen: 2 jaar;
- post 5: kruisbescherming: 2 jaar.

Zoals vermeld in punt 8.a.(2) van het bestek is de opsplitsing van de toegekende % als volgt: ‘Het criterium ‘waarborg’ zal berekend worden als volgt: perceel 1: 20% voor post 1, 20% voor post 2, 20% voor post 3, 20% voor post 4 en 20% voor post 5.’

We hebben het gemiddelde genomen van de vijf waarborgtermijnen (aangezien de weging van elke post dezelfde is) en zo de onderstaande resultaten verkregen:

- [de tussenkomenende partij]: 6 jaar;
- [verzoekster]: 2 jaar.

Het criterium ‘waarborg’ werd bepaald aan de hand van de volgende formule:

Elke offerte verkrijgt een score gelijk aan de uitkomst van de volgende formule:

$$Score\ offerte\ x = Max \left(\frac{Wx - WMin}{WMax - WMin} \right)$$

Met:

Max: weging

Wx: waarborgstermijn van offerte x

WMax: maximale voorgestelde waarborgstermijn

WMin: minimale waarborgstermijn vastgesteld in het bestek

We hebben onderstaande resultaten verkregen:

[de tussenkomenende partij]	[verzoekster]
4/4	0/4

”

23.1. Punt ‘16. Waarborg’ van het bestek omschrijft als volgt de waarborgregelingen die de aanbestedende overheid vereist:

“a. De beschermende eigenschappen van het materiaal (van posten 1 t.e.m. 5 en toegestane optie 2 van perceel 1 en posten 1 t.e.m. 4 en toegestane optie 2 van perceel 2) zullen gedurende een minimale periode van vijf (5) jaar gewaarborgd zijn, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal van volledige voorlopige oplevering. Elke bijkomende termijn die toegekend wordt, zal vermeld worden in de offerte.

b. De beschermingselementen (van posten 1 t.e.m. 5 en toegestane optie 2 van perceel 1 en posten 1 t.e.m. 4 en toegestane optie 2 van perceel 2) zullen gedurende een minimale periode van twee (2) jaar gewaarborgd zijn, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal van volledige voorlopige oplevering. Elke bijkomende termijn die toegekend wordt, zal vermeld

worden in de offerte en zal in aanmerking genomen worden bij de keuze van de opdrachtnemer.

c. Alle andere posten (posten 6 t.e.m. 10 en toegestane optie 1 van perceel 1 en posten 5 t.e.m. 8 en toegestane optie 1 van perceel 2) zullen gedurende een minimale periode van twee (2) jaar gewaarborgd zijn, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal van volledige voorlopige oplevering. Elke bijkomende termijn die toegekend wordt, zal vermeld worden in de offerte.”

23.2. Terecht, zo lijkt, wijzen de verwerende partij en de tussenkomen de partij erop dat alléén in punt b – waarborgregeling wat de beschermingselementen betreft – is aangegeven dat “[e]lke bijkomende termijn die toegekend wordt” – en die dus de vereiste minimale waarborgtermijn van twee jaar overstijgt – “in aanmerking [zal] genomen worden bij de keuze van de opdrachtnemer”.

Die precisering kan *prima facie* niet anders worden begrepen dan dat dit element van de waarborgregeling inhoud geeft aan het gunningscriterium ‘waarborg’.

Ze ontbreekt op het eerste gezicht dan weer bij de punten a (de waarborgregeling wat de beschermende eigenschappen van het materiaal betreft) en c (de waarborgregeling voor – wat perceel 1 aangaat – de posten 6 tot en met 10 en de toegestane optie 1). Daaruit mag voorshands worden opgemaakt dat de aanbestedende overheid eventuele bijkomende termijnen die indieners voor de punten a en c van de waarborgregeling voorzien – en bijgevolg eventuele verschillen op dat vlak tussen de in te dienen offertes – niet in aanmerking neemt bij de vergelijking van de offertes.

23.3. Die zienswijze lijkt overigens te worden bevestigd door het antwoord van de aanbestedende overheid op de volgende vraag van een kandidaat-inschrijver op het daartoe ter beschikking staande forum:

“Punt 8 – gunningscriterium ‘waarborg’

Vraag:

Hoe zal de waarborg worden geëvalueerd als punt van evaluatie voor perceel 1 en 2? De weging is duidelijk maar zal men hoger scoren als men een waarborg opgeeft die hoger is dan vermeld in punt 16 'waarborg' punten a, b en c?"

Het antwoord van de aanbestedende overheid daarop luidt:

“Wat punt 16b aangaat, zal een betere score worden toegekend aan de offerte die een garantie van meer dan 2 jaar biedt.”

23.4. Een en ander doet, in de huidige stand van de rechtspleging, ertoe besluiten dat verzoekster niet zich erover vermag te beklagen dat in de bestreden beslissing alleen de aangeboden waarborgen voor de beschermingselementen in rekening zijn gebracht en níét de waarborgen voor de beschermende eigenschappen van het materiaal.

23.5. Aangezien voorlopig wordt aangenomen dat de waarborg voor de beschermende eigenschappen van het materiaal geen beoordelingselement uitmaakt van het gunningscriterium 'waarborg', valt op het eerste gezicht evenmin in te zien waarom in de bestreden beslissing over dat punt nader moest worden gemotiveerd.

23.6. In die mate is het middel niet ernstig.

24.1. De berekening van de score voor het gunningscriterium 'waarborg' is gebeurd aan de hand van de volgende formule:

$$Score\ offerte\ x = Max \left(\frac{Wx - WMin}{WMax - WMin} \right)$$

Daarbij staat:

- 'Max' voor 'weging' van het betrokken criterium,
- 'Wx' voor 'waarborgtermijn van offerte x',

- ‘WMax’ voor ‘maximale voorgestelde waarborgtermijn’,
- ‘WMin’ voor ‘minimale waarborgtermijn vastgesteld in het bestek’.

24.2. Verzoekster lijkt in haar verzoekschrift het gebruik van deze formule niet te betwisten.

Wél komt zij met haar eigen berekening voor het betrokken gunningscriterium tot een score van 2 punten op 4 voor de offerte van de tussenkomende partij, terwijl de bestreden beslissing voor die offerte 4 punten heeft toegekend.

24.3. Het verschil tussen de berekening die de verwerende partij heeft gemaakt en deze van verzoekster, is op het eerste gezicht terug te brengen tot een verschil in interpretatie van de term ‘WMax’, de maximaal voorgestelde waarborgtermijn.

De verwerende partij hanteert daarvoor het (gewogen) gemiddelde van de aangeboden waarborgtermijnen voor elk van de vijf posten – zes jaar.

Verzoekster gebruikt voor haar berekening de maximale waarborgtermijn voor één van de vijf posten – tien jaar.

24.4. De Raad van State ziet vooralsnog geen reden om verzoekster het belang bij het middel te ontzeggen, zoals de verwerende partij doet, om de enkele reden dat in het geval dat er slechts twee (regelmatige) inschrijvers zijn, waarvan de ene de minimale waarborgtermijn aanbiedt en de andere een langere waarborgtermijn, de eerste steeds een nulscore zal krijgen en de andere de maximumscore. Immers, verzoekster lijkt precies de wijze te betwisten waarop aan de voormelde formule invulling is gegeven. Dat betreft evenwel de grond van het middel.

24.5. De zienswijze van verzoekster, namelijk dat voor het bepalen van de maximaal voorgestelde waarborgtermijn niet naar de gemiddelde waarborgtermijn (over alle posten heen), maar naar de langste waarborgtermijn voor één van de vijf posten moet worden gekeken, verdient op het eerste gezicht evenwel geen bijval.

Immers, daardoor lijkt zij afbreuk te doen aan de bestekbepaling van punt ‘8. Gunningscriteria’, waarin is bepaald dat “[h]et criterium ‘waarborg’ zal berekend worden als volgt: perceel 1: 20% voor post 1, 20% voor post 2, 20% voor post 3, 20% voor post 4 en 20% voor post 5”.

Door – zoals verzoekster doet – voor term ‘Wx’ wél gebruik te maken van het conform de voormelde bestekbepaling gewogen gemiddelde van de aangeboden waarborgtermijnen voor de vijf posten, maar voor ‘WMax’ uit te gaan van de aangeboden waarborgtermijn voor één enkele post, loopt bovendien op het eerste gezicht iedere vergelijking spaak.

Daarentegen is de verwerende partij bij haar berekening steeds uitgegaan van de gemiddelde waarborgtermijn, zowel voor de aangeboden termijn van de te beoordelen offerte als voor de maximaal voorgestelde termijn. Verzoekster overtuigt in de huidige stand van de rechtspleging niet ervan dat een dergelijke werkwijze met de redelijkheid strijdt.

24.6. Ter terechtzitting merkt verzoekster nog op dat de door de verwerende partij ter beoordeling van het betrokken gunningscriterium gehanteerde formule, niet in het bestek voorkomt.

Die kritiek is hoe dan ook laattijdig, zo lijkt, aangezien verzoekster ook al bij het lezen van de bestreden beslissing tot die conclusie had kunnen komen.

24.7. Ook in die mate is het middel niet ernstig.

25. Andermaal daargelaten of verzoekster voor alle door haar aangevoerde rechtsregels en beginselen voldoende duidelijk uiteenzet op welke wijze de bestreden beslissing die rechtsregels en beginselen heeft geschonden, is het middel in ieder geval in zijn geheel niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

26. Het derde middel is geput uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, “de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie”, “de algemene rechtsbeginselen inzake gelijke behandeling van inschrijvers, zorgvuldigheid, bekendmaking, transparantie en mededeling”, de artikelen 4, 66, 81 en 125 van de overheidsopdrachtenwet, artikel 65 van het koninklijk besluit plaatsing 2017, de artikelen 4, 5 en 8 van de wet van 17 juni 2013, de artikelen 2 en 3 van de formelemotiveringswet, het “algemene rechtsbeginsel inzake de interne en externe motivering van bestuursbesluiten”, “de bevoegdheidsoverschrijding”, “de kennelijke beoordelingsfout” en het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

Verzoekster vat het middel als volgt samen:

“In het middel wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing een tegenstrijdigheid in de motivering vertoont. Terwijl verwerende partij tijdens de voorafgaande informatiebijeenkomst had aangegeven dat het overleggen van certificaten met betrekking tot de steken niet nodig was en dat hierover een operationele beoordeling zou plaatsvinden, heeft verwerende partij 4 punten (het maximum) toegekend aan de [tussenkomenende partij] uitsluitend op grond van de overlegging van een dergelijk certificaat en 0 punten aan verzoekster wegens het ontbreken van de overlegging van een dergelijk certificaat.

Bovendien blijkt uit het administratieve dossier op geen enkele wijze dat verwerende partij een operationele beoordeling zou hebben uitgevoerd, in tegenstelling tot wat tijdens de voorafgaande informatiebijeenkomst was aangekondigd.

Door de bestreden beslissing te nemen, heeft beslissing derhalve de vooraf in de aanbestedingsdocumenten vastgelegde regels niet nageleefd (schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel van de bekendmaking en het transparantiebeginsel, alsmede van de artikelen 66, 81 en 125 van de wet van 17 juni 2016 betreffende overheidsopdrachten, artikel 65 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 betreffende de plaatsing van overheidsopdrachten in de klassieke sectoren, bevoegdheidsoverschrijding, kennelijke beoordelingsfout en het beginsel *‘patere legem quam ipse fecisti’*).

In ieder geval heeft de niet-naleving door verwerende partij van de in de aanbestedingsstukken vastgelegde regels geleid tot een verstoring van de gelijkheid tussen de inschrijvers, en heeft de tegenpartij derhalve geen daadwerkelijke vergelijking gemaakt van de offertes van de inschrijvers (schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van de beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie, de algemene rechtsbeginselen inzake gelijke behandeling van inschrijvers, artikel 4 van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten, de artikelen 4, 5 en 8 van de wet van 17 juni 2013 betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen op het gebied van overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en het algemene rechtsbeginsel inzake de interne en externe motivering van bestuursbesluiten).”

Volgens verzoekster blijkt uit de notulen van de voorafgaande informatievergadering van 18 juni 2025 dat geen certificaten worden gevraagd “voor dit punt” – zij bedoelt het subgunningscriterium ‘weerstand tegen steken –, “[h]et is een operationele evaluatie”. Daartegenover staat, zo stelt zij, dat nergens uit blijkt dat de aanbestedende overheid zo’n operationele beoordeling heeft uitgevoerd. Integendeel, de bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk dat “indien het testcertificaat volgens een erkende norm wordt meegeleverd, [...] de offerte alle punten [krijgt], anders niet”. De tussenkomende partij heeft uitsluitend op grond van de overlegging van een certificaat een score van 4 punten op 4 gekregen. Dat net deze beoordelingsmethode – “alles-of-niets” – wordt toegepast op een criterium waarvoor de aanbestedende overheid eerder had aangekondigd dat het overleggen van een certificaat met betrekking tot steken niet noodzakelijk was en

dat er een operationele beoordeling zou plaatsvinden, noemt verzoekster “des te problematischer”.

Door aan te kondigen dat het overleggen van een certificaat met betrekking tot steken niet noodzakelijk was, terwijl werd beslist om een inschrijver het maximale aantal punten toe te kennen uitsluitend op grond van het overleggen van een dergelijk certificaat en door geen operationele beoordeling uit te voeren, vertoont de bestreden beslissing volgens verzoekster een tegenstrijdigheid in de motivering. In ieder geval vindt zij de motivering van de bestreden beslissing ontoereikend en kan deze de toekenning van een nulscore aan verzoekster niet rechtvaardigen. De verwerende partij heeft op die manier de offertes niet daadwerkelijk kunnen beoordelen, zo besluit verzoekster.

Beoordeling

27. De kritiek in dit middel handelt over de beoordeling van de offertes wat het subgunningscriterium ‘weerstand tegen steken’ betreft. In de bestreden beslissing is daarover te lezen wat volgt:

“2.4.2.2. Subcriterium ‘Weerstand tegen steken’ (4 punten)

Indien het testcertificaat volgens een erkende norm wordt meegeleverd, dan krijgt de offerte alle punten, anders niet.

Offerte van de [tussenkommende partij]:

Er werd een testcertificaat volgens een erkende norm (VPAM) toegevoegd.

Het beschermingsvest voldoet aan het weerstandsniveau K1.

De offerte krijgt 4 punten.

Offerte van [verzoekster]:

Er werd geen testcertificaat volgens een erkende norm toegevoegd.

De offerte krijgt 0 punten.”

28. Voor haar kritiek in dit middel lijkt verzoekster alléén te steunen op de bewering dat de verwerende partij tijdens de voorafgaande informatievergadering op de vraag van een kandidaat-inschrijver heeft bevestigd dat voor dit subgunningscriterium géén (test)certificaat moest worden bijgebracht,

maar dat het criterium aan de hand van een “operationele evaluatie” zou worden beoordeeld.

29. Om daarvan te overtuigen, verwijst zij naar “punt 23” van het proces-verbaal van de voormelde informatievergadering. Onder dat punt is te lezen wat volgt:

“Vraag in verband met punt 5.4.4 van de technische specificaties van het bestek: Moeten er certificaten geleverd worden met betrekking tot perforatie?

Antwoord: Nee, certificaten worden niet gevraagd voor dit punt. Het is een operationele evaluatie.”

30. Punt 5.4.4 van bijlage B ‘Technische specificaties’ bij het bestek bepaalt:

“De BE bieden een zo goed mogelijke bescherming tegen perforatie van scherpe voorwerpen.”

Die bepaling is terug te vinden onder punt ‘5. Operationele aspecten’, en in het bijzonder ‘5.4 Bescherming’. Daarnaast worden in dat punt 5 tevens de technische specificaties besproken van ‘5.1 Gemak van het aantrekken en afstellen (gebruiksgemak)’, ‘5.2 Comfort – warmtegevoel’, ‘5.3 Bewegingsvrijheid – ergonomie’, ‘5.4.5 Weerstand tegen molotovcocktail’, ‘5.4.6 Weerstand tegen bijtende producten’, ‘5.5 Transportzak’ en ‘5.6 Houder voor collectieve spray [...], houder voor (korte en lange) wapenstok GBOR [...] en houder voor traangasgranaat 56 mm’.

Aldus lijken de onder het voormelde punt 5 opgenomen technische specificaties alle betrekking te hebben op de acht subgunningscriteria van het gunningscriterium ‘operationele aspecten’; het voormelde punt 5.4.4 over de “zo goed mogelijke bescherming tegen perforatie van scherpe voorwerpen” houdt op het eerste gezicht verband met het subgunningscriterium ‘bescherming’.

31. Dezelfde bijlage B ‘Technische specificaties’ vermeldt evenwel onder punt ‘6.2 Mechanische kenmerken’ – het gunningscriterium waaronder het subgunningscriterium ‘weerstand tegen steken’ is opgenomen – onder meer wat volgt:

“6.2.5 Indien het beschermingsvest ook bestand is tegen messteken volgens een erkende norm (zoals CAST, VPAM, NIJ), dan voegt de inschrijver het testcertificaat (van een erkend labo) toe bij zijn offerte. Dit is een gunningscriterium.”

Die bepaling lijkt geen twijfel erover te laten bestaan dat voor het subgunningscriterium ‘weerstand tegen steken’ een testcertificaat van een erkend labo is vereist om te kunnen scoren.

32.1. Zulks is overigens *prima facie* bevestigd tijdens de voormelde informatievergadering. In het proces-verbaal van die vergadering, waarvan verzoekster niet betwist voorafgaand aan het indienen van haar offerte kennis te hebben kunnen nemen, is onder punt 18 genotuleerd wat volgt:

“Vraag in verband met het gunningscriterium ‘Weerstand tegen steken’ van het bestek: Welke graad mes en -naaldwerendheid wensen jullie, KR & SP 1, 2, 3 ...?

Antwoord: Er wordt geen naaldwerendheid gevraagd in het bestek.

Wat betreft meswerendheid: Dit is geen vereiste maar wordt wel geëvalueerd als gunningscriterium ‘Weerstand tegen steken’. Zoals vermeld in punt 3.5 van de technische specificaties van het bestek: ‘Indien het beschermingsvest ook bestand is tegen messteken volgens een erkende norm (zoals CAST, VPAM, NIJ), dan voegt de inschrijver het testcertificaat (van een erkend labo) toe bij zijn offerte. Dit is een gunningscriterium.’”

32.2. Ook op het reeds ter sprake gekomen forum is punt 6.2.5 van de technische specificaties ter sprake gebracht:

“Punt 6.2.5

Indien het beschermingsvest ook bestand is tegen messteken volgens een erkende norm (zoals CAST, VPAM, NIJ), dan voegt de inschrijver het

testcertificaat (van een erkend labo) toe bij zijn offerte. Dit is een gunningscriterium.

Vraag:

De 3 vermelde normen lopen enorm uiteen qua vereiste voor mes- en prikweerstand, zal hier mee rekening worden gehouden in de evaluatie?

Zal bv een norm waar men aan voldoet die strengere eisen stelt aan de mes- en prikweerstand hoger scoren dan een norm die lagere eisen stelt aan mes- en prikweerstand?”

Het antwoord van de aanbestedende overheid op die vraag luidt:

“Neen.”.

33. De laatstvermelde vraag en het antwoord van de aanbestedende overheid daarop tonen op het eerste gezicht dan weer aan dat het bijbrengen van een geldig testcertificaat van een erkend labo volstaat om de maximumscore (4 punten) te krijgen. Immers, er wordt uitdrukkelijk bevestigd dat geen onderscheid wordt gemaakt in de geldig overgelegde certificaten, ook al zouden bepaalde normen strengere eisen stellen op het vlak van weerstand tegen steken. Dat leidt ertoe, zo lijkt, dat slechts twee hypotheses zich kunnen voordoen: ofwel wordt door de inschrijver een geldig certificaat bijgebracht, ofwel niet. Het eerste geval levert dan het maximale aantal punten op, het tweede geval levert géén punten op, zo wordt voorshands aangenomen.

Evenmin is van enige “operationele evaluatie” sprake, laat staan dat – in de gegeven omstandigheden – een dergelijke evaluatie zich opdringt, zo lijkt. Dat de verwerende partij “geen verweer” voert omtrent het verwijt dat geen operationele beoordeling heeft plaatsgevonden, zoals verzoekster ter terechtzitting nog betoogt, hoeft derhalve *prima facie* niet te verbazen en lijkt niet ter zake dienend.

Verzoekster betwist op het eerste gezicht die – wat zij zelf noemt – “alles-of-niets”-beoordelingsmethode *in se* niet. Zij vindt de toepassing ervan alleen “des te problematischer” in het geval dat eerst aan de kandidaat-inschrijvers zou zijn voorgehouden dat een certificaat niet is vereist en dat de

beoordeling via een “operationele evaluatie” zou verlopen. Van dat standpunt kan zij, zoals gezien, in de huidige stand van de rechtspleging evenwel niet overtuigen.

34. Opnieuw daargelaten of verzoekster voor alle door haar aangevoerde rechtsregels en beginselen voldoende duidelijk uiteenzet op welke wijze de bestreden beslissing die rechtsregels en beginselen heeft geschonden, vertoont het middel om de hiervóór uiteengezette redenen hoe dan ook niet de vereiste ernst.

X. Besluit

35. Geen van de middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient bijgevolg te worden verworpen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv V.S. tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 26 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op een rolrecht van 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op vierentwintig juli tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Jurgen Neuts,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Jurgen Neuts